

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת קרח תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרוקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת קרח תשפ"ו – איפה אנשי הנשיא? הנהגה אלקית מול מזימה פוליטית

אז כמובן, כאן האדמה – שברצח של קין את הבל בלעה את הדם של הבל, פה האדמה בולעת את קרח, שהוא הרוצח. אלה דברים יפים על פי הסוד. אבל אנחנו רואים כאן על פי דרך עץ החיים, שכוללת גם את הסוד, דברים שאנחנו צריכים ללמוד למען שמו באהבה לחיים, להוריד את התורה לחיים.

אנחנו רואים, אם כן, שההנהגה של משה רבינו היא הנהגה מעל הטבע בתוך הטבע, הוא רק שליח של ה' יתברך. לפעמים הוא צריך להיות 'רועה נאמן', ואז הוא קצת מתווכח עם הבורא יתברך כדי לבטל גזירות וכו'. בדרך כלל הוא קודם כל 'עבד נאמן' – מה שה' אומר לו, כל התורה שה' הביא לו, את הכל הוא מעביר לעם ישראל ודורש מעם ישראל הכל כמו שצריך להיות. אין מנהיג קדוש יותר, טהור יותר, ישר יותר ונאמן יותר ממשה רבינו. ה' יתברך בעצמו גם מינה אותו וגם מהלל אותו. "לא קם נביא עוד בישראל כמשה". ברור.

אבל אנחנו מתקרבים לגאולה, שבה גם יבוא המשיח, שגם הוא איש האלקים. ועד שתהיה הגאולה השלמה שאז ה' יתברך יבטל את היצר הרע הפרטי והכללי, יכולים להיות נסיונות כמו במדבר. אז צריך לחדד את הכלים שלנו להבין קצת יותר לעומק מה העניינים פה.

אמרתי בשבת בטיש, ואני מפתח את זה עכשיו הלאה – ש"קשים גרים לישראל כספחת" מצד אחד, מצד שני כתוב "לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבין האומות אלא כדי שיתוספו עליהם גרים", ומיהו הגר 'הגר' – יתרו. ויתרו בא, וכשראה את ההנהגה של משה רבינו ישר 'שם עין' ואמר: 'מה אתה עושה? זה לא מתאים. אתה לא תחזיק מעמד'. וה' הסכים אתו. הוא, שהיה כומר של עבודה זרה שבא מרחוק אבל היה לו שכל, "חֲקֹמָה בְּגוֹיִם תִּצְאֶיךָ" – היתה לו חכמה של הנהגה בטבע. ומשה רבינו היה מעל הטבע. ולכן הוא אמר לו שהוא לא יכול לעמוד בזה. אבל ה' הסכים. אנחנו רואים גם בפרשה הקודמת שמשה לא עמד בזה וביקש עזרה, וה' הסכים.

בקיצור, משה רבינו מבקש מיתרו שישאר, שיבוא אתנו לארץ ישראל, והוא לא רצה. כשהוא ביקש ממנו הוא אמר "וְהָיִיתָ

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת קרח תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח.

כמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', שזו הדרך שאנחנו משתדלים ללכת בה. המטרה שלנו היא ללמוד לעבודתו יתברך. זו המטרה שלנו בכל דבר, בטח בפרשת השבוע, הכל על פי דל השגתנו, שאין לנו תפיסה והשגה באמת – אבל מה שאנחנו יכולים לנסות לדלות משם לחיים שלנו, כדי שנשתדל להיות עובדי ה' באמת.

אז פרשת קרח: יש פה בפרשה הזאת, לעניות דעתי, מתח בין ההנהגה האלקית של הקדוש ברוך הוא, כשמשה רבינו איש האלקים הוא השליח שלו – לבין ההנהגה הפוליטית של קרח ועדתו. אלה שתי הנהגות שלא הולכות ביחד. זו הבעיה. ואנחנו רואים את זה בעוד פרשות במדבר, בעוד סוגיות שהיו במדבר. וזה קשה מאד.

זאת אומרת שהנהגה על פי הנבואה שבה ה' יתברך מופיע ומדבר עם משה רבינו, נותן לו הוראות, לפעמים מעניש את עם ישראל, לפעמים נעשה ככה, כל מיני עניינים שיש בפרשות – היא הנהגה אלקית. ומשה רבינו, בכל ביתו נאמן הוא, עבד נאמן, רועה נאמן – הוא לא פוליטיקאי, הוא גדול הנביאים. והוא לא עושה שום דבר על דעת עצמו. חוץ משלשה דברים שמנו חכמים, את כל השאר הוא לא עשה שום דבר על דעת עצמו. אז מה רוצים ממנו? מה קרח רוצה ממנו? מה קרח רוצה?

כמובן, על פי האר"י הקדוש יודעים שמשה רבינו הוא גלגול של הבל, ושקרח הוא הרע שבקין. הטוב שבקין זה יתרו, והרע שבקין זה קרח. הרע שבקין, זו הקנאה, הקנאה שקין קינא בהבל והרג אותו.

באמת השאלה: מי שחולק על משה רבינו הוא חולק רק על משה רבינו, או שהוא חולק על הקב"ה? – הוא בעצם חולק על הקב"ה, ועל התורה ועל הכל, כי מי נתן למשה רבינו את התפקיד הזה? הקב"ה. הוא בכלל לא רצה את התפקיד הזה, הוא רצה לברוח, שבוע שלם הוא ניסה לברוח מזה.

לָנוּ לְעִינֵינוּ", 'תהיה לנו לעינים' – משה רבינו עניו מאד מכל האדם אהב את זה שיתרו שם לב לכל מיני פרטים, שהוא איש האלקים אולי אין לו את הגישה הזאת כמו שיש ליתרו. אני מעריך שאם יתרו היה מצטרף לכל המסע, אז היו פחות נפילות לעם ישראל. הוא היה רואה, היה אומר, היה מתערב. שמעתי איזה פרשן אחד, לא מפה, מחוץ לארץ, שדיבר על מדינה מחו"ל שיש בה בעיות לנשיא, והוא אומר: 'איפה אנשי הנשיא? הוא צריך שיהיו לו לפחות חמשים איש אנשי הנשיא נאמנים'. מובן שיש לנשיא מלא אנשים בכל התפקידים. ומובן שמאז עזת יתרו יש שרי אלפים, יש הכל, שרי מאות, שרי חמשים, יש נשיאים, יש הכל. זאת אומרת, לא חסרות משרות של אנשים שיעזרו למשה רבינו.

מה חסר, לפי עניות דעתי? – 'אנשים של משה רבינו', שזה לא קשור למשרות, זה קשור לנאמנות. זה כמו, תארו לכם, איזה רעב חסידי, שהוא רעב אבל אין לו אנשים נאמנים בחצר שלו, רחמנא לצלן. אה, יש לו חסידים – אבל כל אחד דואג לעצמו, הם שמה בגלל הנוחיות, אולי הם נולדו שם, אולי יוצא להם משהו מזה, אולי נוח להם, אולי יש להם חברה טובה, כל מיני סיבות. אבל הם לא נאמנים לאדמו"ר. הם נאמנים לעצמם או למישהו אחר, או לך תדע למה. איזה מין אדמו"ר ואיזו מין חסידות זו? הרי צריכים להיות על פי דרכו של הבעל שם טוב הקדוש, רבנו הקדוש, כאיש אחד בלב אחד עם הרבי. רבי בלי חסידים לא שווה. גם חסידים בלי רבי לא שווים. הקומה הזו היא תיקון של מלכות בית דוד, שרבנו הבעל שם טוב הקדוש היה נפש של דוד המלך, אז הוא התחיל את התיקון הזה. פלא פלאים.

איפה האנשים הנאמנים? למשל, בחטא העגל אנחנו רואים את שבט לוי. הוא אמר "מי לה' אֵלֵינוּ" – וכל שבט לוי בא אליו. אבל זו השתייכות של מחנה. כלומר, אם שני שליש מהלויים באו, דוגמא, למשה רבינו, ויש איזה שליש שהוא לא מאנשי משה רבינו – לא נעים לו, אז גם הוא בא ומצטרף. האם הם הנאמנים? אנחנו רואים בפרשה ההיא שכן, הם היו נאמנים, הם הלכו ועשו את השליחות של משה רבינו.

אבל אנחנו רואים בכל פעם שיש התעוררות של הערב רב, או יש התעוררות של עם ישראל, או מעורבב, ועכשיו בהתעוררות של המרגלים היתה התעוררות של כל העדה – ואין שום דרג ביניים שיעצור את האנשים האלה עד שהגיעו למשה. וממשה, ישר לקדוש ברוך הוא. מהקדוש ברוך הוא – ישר היתה מדת הדין ועונש ארבעים שנה כולם מתים במדבר. מהר מאד עלו למשה רבינו, ומהר מאד תגובה משמים, ו'בוס'.

אז קרח ועדתו – קרח היה פוליטיקאי. הוא הלך וגייס תמיכה. כל הלילה הלך ושכנע את ראשי הסנהדראות שיצטרפו אליו, עם כל הפלפולים שעשה עם הטלית שכולה תכלת וכל הסיפור הזה. מה הוא רצה? מה הוא רצה?

קודם כל, הקנאה הפרטית שלו התעוררה. הוא רצה כבוד, שליטה, להיות כהן. זה נראה לו נחמד יותר מאשר להיות לוי. להיות לוי, גם זה חשוב מאד. כן, בבית המקדש חייבים לויים.

מה קרה? זה הפריע לו, ההיררכיה של ה' יתברך, כמו שזה הפריע לו כשהיה קין. הרע של קין כשהוא היה מגולגל בקין, הפריע לו שה' קיבל את הקרבן, את המנחה של הבל ולא את שלו, ושנתן לו אשה נוספת ולו הוא לא נתן, ואז התחיל כל הבלאגן – קנאה.

הקנאה הפרטית לבן אדם שהוא נשמה גדולה מסוכנת מאד, כי היצר הרע הכללי יבוא בעקבות היצר הפרטי. היצר הרע הפרטי מעורר לו את הקנאה, הוא נכנע לקנאה, הוא נכנס לקנאה – אז בא היצר הכללי ובולע אותו וגורם לו לעשות פיצוץ בעם ישראל. זה לא רק אצלו בבית. הוא לא כעס רק על הילד שלו, על אשתו, על השכן. לא. הוא עשה פיצוץ בכל עם ישראל ובכל ההנהגה. הוא מרד במשה רבינו, מרד בתורה. הוא מרד בה' יתברך. וירד חיים שאולה, הוא וכל העדה שעמו.

אז זה לא דבר פשוט, בן אדם כזה גדול. הוא כבר היה עשיר, 'עשיר כקרח'. הוא לא התעשר באופן, נקרא לזה ישר. מה הוא רצה עוד? כבוד? מה הוא רצה? אלה הכל רצונות של איש ציבור, איש פוליטי, איש עשיר, שאני לא יודע מה הוא חושב שמגיע לו. ובעצם כל הפוסל במומו פוסל. אומר ה'תנא דב' אליהו הקדוש שהוא ידע טוב מאד מי זה משה רבינו, ושהוא ואהרן הם צדיקים ושהם בני העולם הבא. הוא ידע, הוא לא היה טפש. הוא היה פיקח. הוא לא היה חכם, הוא היה פיקח. ובכל זאת, היצר בער בו. ואשתו במקום להרגיע אותו, חיממה אותו עוד יותר. והסוף ידוע.

אז מה היה חסר לנו פה, לפי עניות דעתי? אנשי ביניים. אומר בעל התניא הקדוש שגדולי ישראל צריכים מחיצה, לא צריכים להיות נגישים מהר כל כך. מצד אחד, הנגישות היא פלא פלאים, משה רבינו אוהב ישראל הולך ומנסה למנוע את המחלוקת, לא דואג לכבוד שלו, שום דבר – אבל גם מתקרב לאנשים אלימים כמו דתן ואבירם ש"קצאו נַפְבִּים", והוא היה בסכנה. מבינים? כל זה בגלל ההנהגה השטוחה שלו, הפתוחה שלו, הנגישה שלו. ככה זה, כי הוא היה עניו מאד מכל האדם, והאנשים האלה ניצלו את זה לרעה.

אבל השאלה היא איפה אנשי הנשיא. איפה חמשים אנשי הנשיא הנאמנים, שהיו צריכים מיד לקפוץ כשמעו את קרח כשהוא מתחיל לחמם ולגייס – ולבוא מולו! לא משה רבינו, הם היו צריכים לבוא ולעצור אותם.

כשמתחילה מחלוקת, בהתחלה זה קטן, זה רק הניצוץ – אחר כך זו שריפה עצומה. היו צריכים להיות שמה אנשים שיבינו ענין, שיקלטו את הענין, נאמנים למשה רבינו אישית – נאמנים לו, אוהבים אותו, מאמינים בו, עוזרים לו, חסידים שלו, מעל טעם ודעת, בלי שום כלום, בלי שום אינטרס, בלי שום דבר. וכשהם רואים דבר כזה, שרשעים כאלה קמים ומתחילים לעשות דברים רעים ביותר, הם היו לפי עניות דעתי צריכים לעצור את זה ולהוכיח אותם. אה, זה לא היה עוזר? אז אולי בסוף מגיע משה רבינו, לא בהתחלה. וזה היה חסר.

למה זה לא היה? אינני יודע. אני מעריך שאם יתרו היה שמה, זה כן היה. הוא היה נותן עצות בענין הזה, וחבל שהוא הלך. וזה היה חסר. זה היה חסר. תראו את זה בכל הפיצוצים והנפילות שהיו במדבר, שחסר הדבר הזה.

ה' יתברך רצה להכניס את עם ישראל לארץ ישראל תוך שלשה ימים. בשביל זה אמר להם ללכת, גרם להם ללכת שלשה ימים ושלשה לילות. הוא התכוון לטובה. מה אלה אמרו? 'וואו, קשה לנו. מה זה? לא נותנים לנו לנוח. לא נותנים לנו מה שאנחנו צריכים. קשה לנו'. תלונות. זה עוד דבר. נניח שקרח רצה איזו משרה, איזה משהו, הוא היה יכול לבקש יפה, הוא היה יכול להתייעץ – לא. הוא בא בעזות. הוא

הגפרור – פעם זה הערב רב, פעם זה המקושש, פעם זה אלה, פעם זה אלה, קברות התאווה, מתחילים לבעבע, להמציא משהו מלמטה למעלה. וזה מגיע עד למעלה, וישר מדת הדין פוגעת בהם.

את כל זה אנחנו צריכים לתרגל בעזרת ה' לקראת הבאות, שכשיבוא משיח נתנהג יפה, ושהגאולה תהיה ברחמים, בנעימים, ויהיה קידוש ה' ולא ההפך.

ולכן "וְאַהֲבַתְּ אֶת הָעָר", צריך לאהוב את הגר, נכון: הגר, יש לו תרומה. יש לו תרומה שהוא תורם לעם ישראל. זה לא רק שאנחנו תורמים לו ועושים לו טובה בזה שמגיירים אותו – גם הוא, יש לו תרומה, וצריך לאהוב את הגר. ו"חכמה בגוים תאמין".

עד כאן. יהי רצון שנלך בדרך ה' ונשמח אותו תמיד, "וְיִשְׂמַח ה' בְּמַעֲשָׁיו!"

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל מקום, לזיכוי הרבים למען שמו באהבה!

וגם להפיץ את 'ערב דא"ז', השירים האלה שאנחנו מנגנים בלילה למען שמו באהבה, שזה גם מחזק מאד את הנשמות.

סיהיה שבת שלום וכל טוב סלה!

לחיים! לחיים! לחיים!

מההתחלה בא ברע, הוא לא בא בטוב. הוא לא בא בשביל שבאמת יסתדרו העניינים. לא, הוא בא לעשות רע. וגם אלה שהתלוננו על שלשת הימים האלה לא באו בנימוס.

כשבאים לדבר עם גדול הדור, כשבאים לדבר עם איש האלקים, צריך לדבר בנימוס – קל וחומר בן בנו של קל וחומר כשמדברים עם הבורא יתברך. מה הם חושבים? באים בתלונות? למה, במצרים היה להם כל כך טוב? הם ידעו שה' לוחץ אותם בהליכה מואצת כדי שיכנסו לארץ ישראל, כדי שהיצר הכללי לא יפיל אותם ויקרה מה שקרה בסוף? אולי ידעו, אולי לא ידעו. נראה שהם לא ידעו. אולי אי אפשר היה להגיד. לא כל דבר אפשר להגיד. אולי זה נסיון, כן, כמו אצל אברהם אבינו. ה' מנסה את הצדיקים לראות מה הם עושים. לא כל דבר אפשר להגיד.

אבל בדרגות שלנו צריך הסברה, צריך הסברה. העם צריך לדעת מה המטרה, מה השלבים, מי קובע, איך זה מתנהל, איך מדברים, אם משהו לא מוצא חן בעיניכם, אם יש איזו שאלה – איך אתם מתנהגים, מה זו דרך ארץ כלפי משה וכלפי שמים.

כל זה היה בוסר. כנראה לא היה מספיק זמן לצאת מגלות מצרים, שזה חושך גדול – ולהגיע להנהגה המתקנת ככה שהכל יהיה 'פרפקט'.

כשרואים כל שבת במקומו עם הדגלים ואיך הם נוסעים, איך הם עוצרים על פי הפקודה משמים, על פי הענן, זה נראה מחזה מרהיב. "מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר", שואלים אומות העולם. אבל כשמסתכלים פנימה, כל אחד יכול להדליק את

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואין-סופי. אך אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו! אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אין-סופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינו! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו! אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינו, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו! יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם!

רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – מילים חדות אך נדרשות

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ו סיון תשפ"ו

- א. אדם פיקח החושב שהוא חכם נמצא בסכנה מתמדת, לו ולסביבתו.
- ב. בזמן של אי ודאות מתמשכת, הִנֵּה עסוק בד' אמותיך, בענייך ובמה שבאחריותך.
- ג. "אין צור כאלקינו" – 'אין צִיר כאלקינו'. אין כמו לצייר כדי לברוח מהלחצים האיומים. צבע, צורות, תוכן. אתה, הצבעים והדף – ואתה בממלכה רגועה משלך.
- ד. מה גובר אצלך, הטוב או הרע?
- ה. לפעמים האדם בנפילה ומדמיין לעצמו שהוא בעליה, לפעמים הוא בעליה וחש בנפילה – הוא סובל מ'ורטיגו' רוחני. אבל זה יעבור, עם סבלנות, ותפילה.
- ו. אדם וחוה היו צריכים להגיד לנחש: 'אם עץ הדעת טוב כל כך – אכול אתה ממנו!'
- ז. אם אדם כל הזמן חשוף לדיבורי אקטואליה – מה נשאר ממנו עצמו?
- ח. יש שאדם מצטער מדי על טעות שעשה – וזו מלכודת היצר הרע להוליכו לשנאה עצמית, לדכאון ולאבדון, ר"ל.
- ט. מאז שהנחש גרם למותם של אדם וחוה, ומאז שקין הרג את הבל, בני אדם ממשיכים להרוג אחד את השני. זה דבר שאינו ניתן לתפישה כלל.
- י. מה עשית היום? השתפרת? אין לאדם ולעולם תיקון – אלא בתורה!
- יא. ישנם אנשים שאינם רוצים להתחתן. ואם כן להתחתן, אז לא רוצים ילדים, מתלבטים בין כלב לחתול – ולבסוף בוחרים בחתול, כי זה נוח יותר...
- יב. כאשר אנשי דור הפלגה בנו את מגדל בבל, ה' ית' הרס אותו והציל את האנושות מעצמה. ומה עכשיו? בעז"ה, משיח יבוא ויציל אותנו סופית.
- יג. ככל שזמן הגאולה קרב – הסטרא אחרא משתוללת יותר, בנסיון למנוע את סופה.
- יד. אני מורה לבעלי מוגבלויות חמורות, אוהב את הבריות, ואת הילדים, וכואב לי עליהם מאד מאד! אנא קראו את ספרי 'עמו אנכי', שניתן להורדה חינם מהאתר שלנו. זה יעזור לתקן את לב האבן!
- טו. אדם יוצא לפנסיה, ועורכים לכבודו נאומי הוקרה וידידות. והוא שואל את עצמו: 'אם כל זה אמת, איפה הייתם קודם?!'
- טז. צריך לשמור על השמחה בכל מצב. צריך אחדות ישראל מוחלטת, בלי לוותר על שום מחנה! זו הערובה ליכולתנו לשרוד.
- יז. אומרים חכמים: תיקון הרע הגמור הוא בביטולו.
- יח. לעתים צליל אחד מהגיטרה ממתיק את הדינים ומציל חיים!
- יט. חבר, אם אינך מסוגל להתמודד לבד – בקש עזרה.

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את 'ערב דא"ז'! זה מציל חיים!

שבת שלום וכט"ס!